D·DIONYSII CARTHVSIANI OPVſcula aliquot, quæ ad theoriam myſticam egregie inſtituunt.

¶Contemplationum libri III.
¶Cõtra iſtabilitatẽ cordis I orõne. li. I
¶De modo deuote pſallendi. lib. I
¶Meditationum lib. I.

Cum gratia & priuilegio.

DIONYSIVS CARTHVSIENSIS

Coloniæ expenſis Petri Quentel. Anno 1534. menſe Martii

es dela Compª. de Jesus de Salª.
de la libreria

VENERABI
LI, RELIGIOSISSIMOQVE IN
Chriſto patri, D. Petro Saſſ. Garthuſienſis domus Lucis ſancti ſaluatoris prope Traiectū Priori, & Viſitatori præcipuo prouinciæ Theutoniæ, Frater Theodoricus Loer à Stratis Carthuſienſis, domus S. Barbaræ in Colonia Vicarius S. P. D.

DVM futuram hominis contēplor vitam, & ediuerſo præſentem intueor, diſpares vtriuſq; conditiones, ac ſibi contrapoſitas admiror præamande ac venerabilis pater. Nam hic ſub timore viuimus vniuerſi, atque ideo abſtracti ab hominū conſortio, contemptiq; in mœrore, in perplexitate, & caligine multa, ſpei ac fidei ſoli nitentes, lateri q̃ ſciri malumus, quotq̃t Chriſto viuimus. At poſt hanc in altera vita, nihil eſt quod timeri debeat, aut fugi, nec ſeparatim, ſed in cœtu ſanctorum honorari, læti, ſecuri, omnia docti gaudebimus. Hoc modo Dionyſio ipſi noſtro vel vtrumq; eueniſſe video in ſeculo hoc pro tēporum mutatione. Siquidem nihil in hoc mundo conſtitutos, magis ipſe voluit, q̃ latere & abſcōdi. Verum quo in heremo olim libentius Carthuſiana latuit, eo nunc magis prodit. Et q̃, dum viueret gaudebat neſciri, nunc toti orbi factus eſt notior: licet dum viueret hic q̃ꝗ, non quantū voluiſſet, potuerit latere, virtutum & eruditionis fama illum vbiq; loquente. Vnde ſatis conſtat, quanto magis

ſoli

D. DIONYSII CARTHVSIANI TRIVM de contemplatione librorum primus.

PRAEFATIO.

Sapiẽ. 8.

SAPIENTIAM amaui & exquiſiui à iuuentute mea, & quęſiui ſponſam eam mihi aſſumere, & amator factus ſum formæ illius: ſcio enim quoniam mecum communicabit de bonis, & erit alloquutio cogitationis & tædij mei. Intrans in domum meã, conquieſcam cum illa. Sapientiam nobis potiſſime amandam deſiderandamq́; vnigenitus filius dei, qui in actu ſapientiæ fœlicitatem noſtram conſtituens, patri æterno deprõpſit: Hęc eſt vita æterna vt cognoſcant te ſolum verum deũ, & quẽ miſiſti Ieſum Chriſtum. Etenim cũ deus ſit ſumma, vera ac plena ſapiẽtia, participatiõe ſapiẽtiæ dei humana mẽs deificatur, atq; angelicis mẽtibus parificatur & quamuis in vita præſenti nequeat mẽtis humanæ ſapientia angelicorum ſpirituum ſapientiæ adæquari, poteſt tamen homo fidelis nũc eatenus in charitate ſa-

Iohã. 17.

fo. 115 b li. 19 gratiã, 116 a li. 14 vniformę. 126 b li. 3 grę gratũ faciẽtis, itẽq; p bona glę. li. 6 vtcũq;. 128 b li. 20 vnus. 133 a li. 8 primi. 135 b li. 22 participet, ſic. 137 a li. 3 ſed, b li. 24 opiñ 139 b li. 25 creatoris. 145 b li. 6 q̃d vero de impfectiõe. 147 b li. 8 ſed q̃niam. 152 b li. 18 per q̃ cõuertũt in ipſũ li. 23 rõnẽ in rõnẽ. 156 a li. 4 in bono. 169 vnit. b li. 25 parẽ. 172 incipit dei. b li. 15 imaginẽ. 173 li. 15 in q̃. 184 b li. 10 cõtem platiõi. 188 a li. 12 per omniũ. 189 a li. 7 ad eminen tẽ. 196 a li. 11 hu9. 205 b li. 26 aliud. 209 b li. 4 noſtrę. 242 a li. 14 notitia veſpertina, p̃ter cognitionẽ matutinã. 248 a linea 8 & æterna indepẽdẽtia. 262 a li. 6 cõtra. li. 13 & mihi. 264 b li. 18 Diſtincte. 254 b li. 11 in perfectiori. 259 a li. 6 oẽs, li. 7 miſſi ꝓpter eos q̃ hęreditatẽ capiũt ſalutis. 262 b li. 3. cruci chr̃i 268 b li. 13 aufert. 290 b li. 22 ſeu. 291 a li. 9 premiũ li. 14 iuſtius. 296 b li. 4 ꝓducẽtẽ. 297 a li. 3 eandẽ. 301 b li. 9 mũdus. 303 b li. 27 eius. 306 a li. 27 ſẽtẽtia. 313 b li. 27 agit. 316 li. 4 vł ꝑmiſſiua culpa ẽ niſi. 349 b li. 6 radioli. 355 a li. 10 ſicq; Cætera pius lector facile aduertet.

Non argumẽto doctor Dionyſius vlli
(Quamuis ſim ab eo cuncta peracta bene)
Maiorẽ doctis operam nauaſſe videtur,
Contemplatorum q̃ tribus hiſce libris.

FINIS.

Coloniæ expẽſis honeſti viri Petri Quentel. 1534.

Quis nouus extaticus ſophus hic? Dionyſius ille
Ricelus e cœlo, ceu Cato proſiliens.
Quid calami? quid pugillares? plurima produnt
Scripta, quibus quoſuis hortor & admoneo.
Quid ſol in manibus ſibi vult? errantibus vnde
In rectam poſſunt monſtro redire viam.
Sub pedibus proſtratus humi cacodæmon, inanes
Demonſtrat faſtus, quos ego deſpicio.
Quid ſibi vult cœlum vndiq;? & vndiq; nubes?
Nil cœleſte niſi mens mea ſolicitat.
Symbolũ ecquod habes quo claudis ſingula dicta?
Sit deus in ſeclum, ſit benedictus Amen.

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Est. 2 Caj. 9 Núm. 39

19.